

המישטרה

הדרישה

לעבירה!

אותי

של המזהה, שנשר שאול. כאשר יהודה שם את ידו על זרועו של שאול ואמר: כן, זה האיש, אני מזהה אותו. התפרץ שאול בקללות נוראות וניסה לחנוק את יהודה. בן זונה מה עשית לי? אתה, שדירדרת אותי לסמים והפכת אותי לנרקומן, אתה מזהה אותי כע בריון אם אני עברייך — אז מה אתה? השוטרים הפרידו ביניהם ולקחו משם את יהודה.

בתאומה עזר ישב שאול בפניה כמחופנט. הוא לא הבין מה קרה לעולם, מי השתגע, הוא, שעשה טובה ליהודה וקנה לו סם כדי שלא ייכנס לקריו, הוא, שהקריב הכל למען הסם שהכיר לו יהודה — הוא האשם ויהודה הוא השוטרי?

כאשר נפגש שאול בבית המעצר עם סניגורו, סיפר לו את כל הסיפור. זה לא יתכן! אמר שאול לסניגורו,

אתך, לא מפני שאתה שווה את זה, אבל בגלל הילדים שלך, שהם הנכדים שלי! הוא משך את שאול התשוש בכוח למכוניתו והביא אותו לביתו. שאול עבר ייסורי תופת, למרות שהמישפחה ראה לו לתחליף סם. כאשר עברו שלושה שבועות ללא סמים, הרגיש שאול שהוא יתגבר, הוא הרגיש טוב וחשב שעליו לחזור לשוק ולנסות לשקם את החנות. כדי שלא יילך לשם לבדו, נלווה אליו חמו. הם עשו את הסידורים הנדרשים לפתיחת החנות ולא ריכרו עם איש מבאי השוק. אבל יוסי הצולע ראה את החנות פתוחה ומיהר למסור על כך ליהודה: ראיתי את שאול בחנות, אני חושב שהוא חוזר, סיפר הצולע.

למחרת בבוקר חיכה יהודה לשאול ליד החנות. הוא חיבק אותו ומייד שלף חפיסה קטנה ארוה בנייר כסף. את זה

בנייר הכסף. הוא שפך אותה על ראיו כים קטן שהיה בכיסו והציע ליהודה: קח, תסניף קצת, יעשה אותך אדם אחר! אבל יהודה סירב.

היה זה רק בפעם השלישית, כאשר הביא את הסם ליהודה, שגם שאול התפתה ושפך פס אחר של הרואין. אז כבר היה יהודה חברו הטוב ביותר. הוא היה בא מדי יום במכוניתו הגדולה, מביא איתו תמיד הרבה כסף ומשתף את שאול בכל סודותיו.

בתוך חודש הפך שאול מכור להירואין. הוא הונוח את חנותו, וגם בבית הרגישו שמשוהו השתנה אצלו. חנה, אשתו, ניסתה כמה פעמים לשאול מה קרה. יש אשה אחרת? היא חקרה אותו, אבל הוא צחק, איפה יש לי כוח לאשה אחרת, את לא רואה שאני עייף כל הזמן? אמר לה.

אחרי חודשים עזבה חנה את הבית

פעם, מייד אחרי שסיים שירות צבאי, נעצר שאול במסיבה כשבכיסו חתיכת חיש. הוא נידון או למאסר על-תנאי ולקנס. זה הספיק לו, הוא לא רצה להסתבך עם החוק, בעיקר שאש- רתה מזהירה אותו תמיד מפני הסמים.

בנימוס רב אמר ליהודה, כי הוא מצטער מאוד שאיננו יכול לעזור לו, אבל בתור חבר ותיק הציע ליהודה לשכוח מהסם.

יומיים אחר-כך חזר יהודה לחנות. הפעם היו עיניו מכריקות, ידיו רעדו ואפו ולג. שאול, הוא אמר, למען הידידות הוותיקה בינינו, אתה חייב

ני לא מאמין, זה לא יכול להיות! קרא שאול ועצם את עיניו. לנגד עיניו עברו בהרף עין ששת החודשים האחרונים, שבהם נהרסו חייו.

חנות ליד שוקהכרמל, היתה לו אשה יפה ושני ילדים חמודים. תוך חצי שנה הפך שאול לנרקומן. הפסיד את חנותו, ירד מנכסיו ואיבד את אשתו וילדיו. אבל הקש האחרון, ששבר אותו לגמרי, היה הגילוי שהתגלה לו בתחנת המישטרה: חברו הטוב, יהודה בר, הוא אשר גרם לכל אלה. התברר לו כי בר הוא סוכן מישטרי סמוי. שגרם לו

קטע ממכתב של מודר השופטים סולדים, אבל המודח נושא באחריות פלילית

החבר הכי טוב הפך אותו לנרקומן — ואז התברר לו בתחנת המישטרה שהחבר הוא סוכן סמוי

אחרי שהוא עשה את כל הדברים האלה, אני הנאשם? עורך-הדין הסביר לו בסבלנות, כי גם אם תווד בקניית הסם עבור יהודה, עדיין הוא אשם בעבירה של תיווך בעסקת-סמים. ייתכן שיתחשבו כסיפור שלך להקלה בעונש, אמר הסניגור.

שאלו החליט שלא להודות כאשר מה למרות שהיה ברור לו, כי לתביעה יש ראיות חותכות נגדו.

כל מה שאני רוצה זה לחקור את יהודה על דוכן-העדים, זה שווה לי את הכל, אמר לעורך-הדין שלו.

ואומנם, השופט היה מוועזע כאשר שמע את הסיפור. יהודה גילה כי הוא היה סוכן שתול של המישטרה, הוא הצליח לגלות 50 סוחרים-סמים באי-זור שוקהכרמל, ואת כולם הסגיר למישטרה.

צריך לחגוג! אמר יהודה. שאול הביט בו כמחופנט והריח מהאבקה. למחרת כבר קנה כעצמו את הסם עבור יהודה. מכאן כבר לא היתה דרך חזרה. שאול הירדרר והיה לנרקומן מכור לגמרי לסם.

כאשר הגיעו לביתו השוטרים בש- עת לילה מאוחרת, לא הבין בכלל כמה מרובר. הם ערכו חיפוש בבית ומצאו חתיכת חיש, שנשכחה באחת המגרות. רות, השוטרים לקחו את החיש, שמו אויקים על ידיו של שאול ואמרו לו: אתה עצור, אתה חשוד בסחר בסמים!

עם הילדים וחזרה להוריה. עד שאתה לא מפסיק עם הסמים, אני לא חוזרת הביתה! אמרה חנה, שלמרה את סודו של בעלה מחבריו. שאול היה הרוס. הוא אהב את חנה ואת הילדים, אבל את כל הבטחותיו היה שוכח ברגע שהגיע יהודה במכוניתו ושלף את צרור הדולארים.

לפעמים כבר לא היה פותח בבוקר את החנות, כי לא יכול לקום. ואחר-כך כבר לא היה כדאי לפתוח את החנות, כי הוא היה צריך ללכת לקנות סמים. באחד הימים התברר לו, כי נושים עיקלו את החנות ואת תוכנה ושמו מנעול על הלת. אבל לשאול כבר לא היה איכפת, כל מה שהיה איכפת לו היה הסם הלבן, ויהודה שעזר לו להריח את הסם ולהשתקע בו.

זה היה יום הראשון בבוקר כאשר חמו, אביה של חנה, הופיע בביתו של שאול ואמר לו: חביבי, אני אגמול

השופט הזדעזע

ק למחרת, כאשר העמידו את שאול בשורה כדי שיערך מיס- דריוהיו והוא ראה לפניו את דמותו

מודר להבהרת זכויותי המישפטיות של האזרח. אין המודר מתיימר לתת ייעוץ מישפטי ספציפי, ובכל מיקרה ייתכן שזני בגלל הבדלים בעובדות, או בסירוש שאפשר לתת לעובדות.

- ### תדרוך
- 1 בישראל נפסק כי אדם העובר עבירה, אחראי בפלילים, גם אם פותה והודח בידי סוכן מישטרי.
  - 2 נקבע גם כי עדותו של הסוכן המדווח קבילה בבית-המישפט נגד אדם שאותו הוא הדיח לעבירה.
  - 3 בית-המישפט יתחשב לגבי העונש במידת הפיתוי שהופעלה על הנאשם. אם הפיתוי היה גדול, העונש יהיה קל יותר.
  - 4 בית-המישפט העליון הביע את מורת-דעתו ושאט-נפשו משיטת הפעולה של סוכנים מדיחיים. אולם בגלל צוק העיתים וריבוי העבירות, לא פסל את השיטה הזאת.
  - 5 באנגליה נוקטים בתי-המישפט עמדה זומה לזו שבארץ. ואילו בארצות-הברית ניתן במיקרים מסוימים לזכות נאשם שהודח על-ידי סוכנים סמויים.

הוא הודה כי את הקשר לעולם הסמים השיג דרך שאול, שאותו הכיר כידיד-נעורים. אבל אחרת לא הייתי יכול להגיע לסוחרים-סמים. צריך בהתחלה מישוה שיש להם אמון אלי, כדי שימכרו לך בלי בעיות, הסביר לשופט. אז ניצלתי את הקשר שלי עם יהודה וכך חיסלנו את סוחריי-הסמים שלי השוק.

השופט ראה ושמע גם את אשתו של שאול ואת חמו. שסיפרו על סאת- הייסורים שעברו כדי לגמול את שאול, וכיצד פיתה אותו יהודה מחדש. אחרי יום אחד בחנות.

אחרי שהשופט הרשיע את שאול ב-20 עיסקות-התיווך שבהן נאשם, החליט, כי לא זה המקום להחמיר בעונש. הוא גזר על שאול שנתיים מאסר על-תנאי ושלושה חודשים (המשך בעמוד 36)